

ΕΤΟΣ 73ον

23 Μαρτίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3747)

Ο ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἡ ἀνωτερότητα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔναντι τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας ἐπισημαίνεται στό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς. Μάλιστα, στηρίζεται σέ συγκεκριμένα δεδομένα πού χαρακτηρίζουν τήν Ἀρχιερωσύνη του. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, γεννημένος ἀχρόνως ἀπό τόν Θεό Πατέρα· διαπέρασε τούς οὐρανούς γιά νά ἐνδυθεῖ τήν ἀνθρώπινη φύση, γι' αὐτό καί μπορεῖ νά σταθεῖ μέ συμπάθεια ἀπέναντι στόν πειραζόμενο ἄνθρωπο, καθότι καί ὁ ἴδιος υπέστη τούς ἴδιους πειρασμούς, μέ μιὰ σημαντική διαφορά: δέν υπέπεσε στήν ἀμαρτία. Αὐτό συνέβη, διότι ἦταν ἐκ φύσεως ἀναμάρτητος, πράγμα πού σημαίνει ὅτι δέν μπορούσε νά ἀμαρτήσῃ, ἀφοῦ ἡ θεότητά του δέν ἐπέτρεπε τήν ἐκτροπή στήν ἀμαρτία.

Ὁ Θεός προσφέρει τή σωτηρία

Ἡ περί τῆς ἀναμαρτησίας τοῦ Κυρίου διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι βασικότατη, θεμελιωμένη στή Γραφή καί στήν Πατερική διδασκαλία. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος τή συνδέει ἄμεσα μέ τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί ἐπισημαίνει: «Πῶς καθ' ὀλοκληρίαν πέθανε ὑπέρ τῶν ἀμαρτωλῶν, ἂν αὐτός βρισκόταν σέ ἀμαρτία; Διότι αὐτός πού πεθαίνει ὑπέρ ἀμαρτωλῶν, πρέπει ὁ ἴδιος νά εἶναι ἀναμάρτητος. Καθ' ὅσον, ἂν ἀμαρτήσῃ καί αὐτός, πῶς θά πεθάνει ὑπέρ ἄλλων ἀμαρτωλῶν; Ἄν δέν πέθανε ὑπέρ τῶν ἀμαρτιῶν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πέθανε ἀναμάρτητος».

Ὁφείλουμε νά κατανοήσουμε ὅτι ἡ διδασκαλία αὐτή τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι κομβικῆς σημασίας, γιατί πάνω της στηρίζεται ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ὁ ἄνθρωπος προσδοκᾷ τή σωτηρία του ἀπό τόν Θεό, γιατί μόνον Αὐτός μπορεῖ νά τήν προσφέρει. Ἐπενδύοντας, ὅμως, τόν Χριστό μέ τή φθαρτότητα καί τήν ἀμαρτωλότητα τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἀναγνωρίζοντας δηλ. στό πρόσωπό του ἕναν κοινό ἄνθρωπο,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. δ' 14 - ε' 6)

Ίησοῦς, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς

Ἀδελφοί, ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παύρησις τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενεθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ὅπως ὅλοι ἑμεῖς, τότε τὸ οἰκοδόμημα τῆς σωτηρίας γκρεμίζεται καὶ μετατρέπεται σέ οὐτοπία.

Διαχρονικὴ πολεμικὴ

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας διαχρονικὰ πολέμησαν αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πτυχὴν τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, χρησιμοποιοῦντας κοινούς καὶ συνηθισμένους τρόπους, ἀκριβῶς γιὰ νὰ πλανήσουν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. Ἐπιστράτευσαν τὴν τέχνην, τὴν λογοτεχνίαν, τὸ θέατρο, τὸν κινηματογράφον, γιὰ νὰ παρουσιάσουν ἕναν καθαρὰ ἀνθρώπινον Χριστό, πού μετέχει σέ ὅλο τὸ εὖρος τῆς ἀνθρώπινης φύσης, χωρὶς ἐξαιρέσεις. Ἐναν Χριστό πού συνάπτει σαρκικὲς σχέσεις, παρουσιάζει τὴ σύζυγόν του, ἀποκτᾷ παιδιά, δημιουργεῖ οἰκογένεια καὶ ἐνταφιάζεται σέ οἰκογενειακό τάφο!

Οἱ ἀπόψεις αὐτές, ὅσο κι ἂν κρύβονται πίσω ἀπὸ τὸ πέπλο τῆς καλλιτεχνικῆς ἐλευθερίας, ἀποσκοποῦν συνειδητὰ στὴν καταρράκωση τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε καὶ εἶναι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, κατὰ πάντα, ἐκτὸς ἁμαρτίας.

Ἵ Χριστὸς ὡς θεμέλιον τῆς πίστεως

Γι' αὐτὸ, εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη ἡ ἀντίδραση τῶν ἐπίσημων ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι σέ τέτοιου εἴδους παρακμιακά, δῆθεν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχουμε μέγα ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἔχει διέλθει τούς οὐρανοῦς, δηλαδή τόν Ἰησοῦ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά εἴμαστε σταθεροί στήν πίστη μας. Γιατί δέν ἔχουμε ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά συμπάσχει μέ τίς δικές μας ἀμαρτίες, ἀλλ' ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποστεῖ πλήρως πειρασμούς μέ ὅλους τούς τρόπους (στό ἀνθρώπινο σῶμα του), χωρίς ὅμως ἀμαρτίες. Ἐπομένως, ἄς προσέλθουμε μέ δάρρος στόν θρόνο τῆς χάριτος γιά νά λάβουμε συγχώρεση καί νά βροῦμε χάρη γιά ἔγκαιρη βοήθεια. Κάθε ἀρχιερέας, λοιπόν, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους, ἐγκαθίσταται στό ἀξίωμα, γιά νά τελεῖ ἐκεῖνα πού πρέπει νά προσφέρονται στόν Θεό, ὑπέρ τῶν ἀνθρώπων, γιά νά προσφέρει δῶρα καί θυσίες ὑπέρ τῶν ἀμαρτιῶν τους, ἀφοῦ μπορεῖ νά εἶναι συγκαταβατικός μέ ὅσους ἀμαρτάνουν ἀπό ἄγνοια καί πλάνη, ἐπειδή καί ὁ ἴδιος (ὡς ἄνθρωπος) ἔχει ἀσθενή φύση· καί γι' αὐτήν τήν ἀσθενή φύση του εἶναι ὑποχρεωμένος νά προσφέρει θυσίες καί γιά τίς δικές του ἀμαρτίες, ὅπως προσφέρει γιά τίς ἀμαρτίες τοῦ λαοῦ. Καί δέν ἐγκαθίσταται κανεῖς ἀπό ὁμόνοτος του στό ἀρχιερατικό ἀξίωμα, ἀλλ' ἐγκαθίσταται ἅμα κληθεῖ ἀπό τόν Θεό, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἁαρών. Κατά τόν ἴδιο τρόπο καί ὁ Χριστός δέν ἀποφάσισε αὐθαίρετα ὁ ἴδιος νά γίνεῖ ἀρχιερέας, ἀλλά τόν ἔκανε ὁ Θεός-Πατέρας (κατά τήν ἄχρονη γέννησή του), ὅταν τόν προσφώνησε καί τοῦ εἶπε: «Εσύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγώ σέ γέννησα σήμερα»· ὅπως λέγει (ἡ Γραφή) καί σ' ἄλλο σημεῖο: «Εσύ εἶσαι αἰώνιος ἱερέας κατά τήν τάξη Μελχισεδέκ».

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

καλλιτεχνικά φαινόμενα, ὄχι γιατί ὁ Χριστός ἔχει ἀνάγκη προστασίας, ἀλλά γιατί ἡ ἀσθενής συνείδηση τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἀνάγκη στήριξης καί βοήθειας. Στό πλαίσιο αὐτό κινούμενη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου, πρό ἐτών, ν' ἀντιμετωπίσει ἀνάλογα φαινόμενα, ἀπευθύνθηκε στόν λαό ἐξηγώντας τή στάση Της: «Βασική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεάνθρωπος, δηλ. τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος. Αὐτή ἡ πίστη εἶναι τό θεμέλιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς. Δέν πρόκειται γιά μία λεπτομέρεια πού, ἂν κλονισθεῖ, δέν ἐπιφέρει καμία ἀλλοίωση στόν ἐκκλησιαστικό ὄργανισμό, ἀλλά γιά κεντρικό θεμέλιο τῆς πίστεως. Γιατί, ἀφοῦ ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, αὐτό σημαίνει ὅτι, ἂν κλονισθεῖ αὐτή ἡ διδασκαλία, τότε, αὐτομάτως καί ἡ Ἐκκλησία συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν ἀνθρωποκεντρικῶν συστημάτων καί, ἐπομένως, ὁ ἄνθρωπος παραμένει αἰώνιως ἀλύτρωτος».

Αὐτή εἶναι ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας περί τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὁφείλουμε νά ἀποδεχόμαστε καί νά υἱοθετοῦμε αὐτήν τήν πίστη, χωρίς

23 Μαρτίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Νίκωνος ὀσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστ.: Ἑβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγ.: Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Μαρτίου, Δ΄ Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).

Ἀπόστολος: Ἑβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

ὄρους καὶ προϋποθέσεις. Ὅφείλουμε, ὅμως καὶ νά καταδικάζουμε μέσα μας κάθε προσπάθεια σπιλώσεως τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, συνδεόμενοι, ἀκόμη περισσότερο, μέ τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἀναμάρτητος ἐξακολουθεῖ νά θυσιάζεται γιά τίς δικές μας ἀμαρτίες.

Ἄρχιμ. Ἰ. Οἰκ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΝΗΣΤΕΥΟΥΜΕ

«Νηστεύεις; Ἀπόδειξέ μου το διά μέσου τῶν ἴδιων τῶν ἔργων. Ποιά ἔργα ἐννοεῖ; Ἄν δεῖς φτωχό, νά τόν ἐλεήσεις. Ἄν δεῖς ἐχθρό, νά συμφιλιωθεῖς μαζί του. Ἄν δεῖς μιά ὁμορφη γυναίκα, νά τήν ἀντιπαρέλθεις. Ἄς μή νηστεύει, λοιπόν, μόνο τό στόμα, ἀλλά καί τό μάτι καί ἡ ἀκοή, καί τά πόδια καί τά χέρια καί ὅλα τά μέλη τοῦ σώματός μας.

Νά νηστεύουν τά χέρια, παραμένοντας καθαρά ἀπό τήν ἀρπαγή καί τήν πλεονεξία. Νά νηστεύουν τά πόδια, ξεκόβοντας ἀπό τούς δρόμους πού ὀδηγοῦν σέ ἀμαρτωλά θεάματα. Νά νηστεύουν τά μάτια, ἐξασκούμενα νά μήν πέφτουν ποτέ λάγνα πάνω σέ ὁμορφα πρόσωπα, οὔτε νά περιεργάζονται τά κάλλη τῶν ἄλλων... Ἄς νηστεύει καί ἡ ἀκοή. Καί νηστεία τῆς ἀκοῆς εἶναι νά μή δέχεται κακολογίες καί διαβολές... Ἄς νηστεύει καί τό στόμα ἀπό αἰσχρολόγια καί λοιδορίες. Διότι τί ὄφελος ἔχουμε, ὅταν ἀπέχουμε ἀπό πουλευικά καί ψάρια, δαγκώνουμε ὅμως καί κατατρῶμε τούς ἀδελφούς μας;».

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr